

مصاحبه اختصاصی با یکی از کارگران واحدهای تولیدی در تهران

فریاد کارگر

سوم بهمن ماه هشتاد و شش

قابل تاکید است که این گفتگو از گفتار به نوشتار تبدیل شده است.

مشکلی که الان کارگران با آن درگیر هستند مشکل قرارداد است. درواقع همین قراردادهای موقتی که با کارگران بسته میشود درواقع کارگردست وپایش بسته است خیلی راحت موقعی که میخواهند از او استفاده میکنند وهرموقع هم که نخواهند به راحتی او را اخراج میکنند. قرارداد يك ماهه، هفتگی، روزانه! کارگر به حد يك مرده هم دراین جامعه به شمارنمیآید تنظیم با کارگردرجامعه بسیارضعیف است. درکارخانه ما بیش از ۴۰۰ نفر قراردادی وجود دارد کارگران رسمی حدود ۲۰۰ نفر هستند. اکثرا قراردادی هستندعموم کارگرانی که برای شکایت به مسائل مختلف مراجعه با اداره کار یا میکنند از شمار کارگران قراردادی هستندمن اصلاحات جدیدی که برای قانون کار در نظر گرفته شده است را مطالعه کرده ام اما حرف این است که وقتی دولت يك زهری را میدهد از طرف کارفرما هم باید يك پاد زهری داده شود دولت این طرح را داده است ولی از طرف کارخانجات فقط شعار داده میشود یکی نیست به این دولت و مسئول این به اصطلاح اصلاحیه که معلوم نیست از کجا در آمده است بگوید شما که دارید برای خودتان لایحه و مصوبه تصویب میکنید کارخانه و کارگران هم این حرفها را درکنار آن دارند اصلا حتی بالای این اصلاحیه ها هیچ توضیحی داده نشده که از طرف کدام ارگان است. برای وزارت خانه است یا برای يك شخصی یا برای يك ارگانی اگر به همین راحتی است بسیار خب! شورای عالی کار هم يك پادزهر جلوی آن بگذارد ارزیابی شما از تجمع ۲۹ آبان گذشته چه بود؟ من از این تجمع اصلا راضی نبودم. اگر قرار است تجمعی گذاشته شودو حق و حقوق کارگر داده شود نباید این روز در وسط هفته باشد که دست و پای کارگران بسته باشدباید تجمع يك روزی باشد که تعطیل باشد که همه بتوانند شرکت داشته باشند و گرنه وسط هفته آن هم در يك محیط بسته که هیچ صدایی به جایی انعکاس داده نشودرسانه های دولتی کدام يك این تجمع را انعکاس دادند؟ هیچ جایی این تجمع را اعلام نکردند و انعکاس ندادند. از طرفی اگر اسمی یا رسمی از کارگری برده شود به راحتی و به سرعت محاکمه اش خواهند کردآقای برهانی که مثلا رئیس شورای عالی کار هستند آقای عیوضی که رئیس کانون شهر تهران است در این تجمع زیاد بودند آقایان شورای عالی کار که دم از حق و حقوق کارگران میزنند زیادند ولی در این تجمع ۲۹ آبان هیچ کدامشان نبودند فقط محجوب و صادقی بودند و چند نفر از خانه کارگریهای مرکزما کس دیگری را آنجا ندیدیم. این آقایان بیرون فرامین خود را میدهند ولی در تجمعات هیچ کدامشان حضور ندارند به نظر من اینها همه جای سؤال دارد هیچ کدام از این تجمعات نشده است که آقای عیوضی که رئیس کانون شهر تهران است حضور داشته باشد یا آقای برهانی حضور داشته باشد چرا چون منافع شخصی خودشان زیر سؤال میرودآقای عیوضی مثلا نماینده کارگر است اما از طرفی بیشتر نماینده کارفرما است ما این چیزها را میبینیم و میفهمیم پس واضح است که اصلا موافق برگزاری تجمعات

نیست چون خودش زیر سؤال میرود و نماینده کارفرمائیش را از دست میدهد و حقوق مزایای آنچنانی که از فلان کارخانه میگیرد را از دست میدهد درارتباط با محیط برگزاری این تجمع هم باید گفت که این محل هم اصلا مناسب نبود کارگران را به يك محیط بسته بردند که هیچ خبرنگاری آنجا وجود نداشت.

فریاد کارگر

چهارشنبه سوم بهمن ۱۳۸۶